

N. Volik

MODERN FORMS OF INTERNATIONALIZATION OF HIGHER EDUCATION AS A FACTOR OF COMPETITIVENESS

The theses give an overview of such a phenomenon as the internationalization of higher education, the definition of the term, its dual interpretation. The advantages and disadvantages of the process of internationalization are also listed. Among modern forms of internationalization can be identified: the mobility of students and teachers; Internationalization of curricula, etc.

Keywords: internationalization, mobility, diversification, transnational training.

Волик Н.А.

СУЧАСНІ ФОРМИ ІНТЕРНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЯК ФАКТОР КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

У тезах дається огляд такого явища як інтернаціоналізація вищої освіти, визначення терміна, його двояке трактування. Також перераховуються переваги і недоліки процесу інтернаціоналізації. Серед сучасних форм інтернаціоналізації можна виділити: мобільність студентів і викладачів; інтернаціоналізацію навчальних планів та ін.

Ключові слова: інтернаціоналізація, мобільність, диверсифікація, транснаціональне навчання.

УДК 930(100)(043)

Волониць В.С.

НАПРЯМИ ДОСЛІДЖЕННЯ СУЧАСНОЇ ЗАРУБІЖНОЇ ІСТОРИОГРАФІЇ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ ІСТОРИКІВ

Розглядаються основні напрями вивчення сучасної зарубіжної історіографії у фаховій підготовці істориків. Визначені основні тенденції сучасного зарубіжного історіописання які вивчаються в межах курсу «Сучасної історіографії зарубіжних країн»: мікроісторія, макроісторія, «постмодерніський виклик» в історичній науці, «прагматичний зворот».

Ключові слова: сучасна зарубіжна історіографія, мікроісторія, «постмодерніський виклик», «прагматичний зворот».

Умови розвитку суспільства в кожному епоху по різному впливають на ставлення людини до навколишнього середовища, соціальної взаємодії, ціннісних орієнтацій, пізнавальних пріоритетів, культурних проявів. Соціокультурні виклики та кризи найбільш відчутні на рубежі століть коли відбувається створення нових моделей інтелектуального досвіду, образів культури.

Відчутні зміни, що відбулися у світі за останні десятиліття трансформували простір соціогуманітарного знання складовою частиною якого є сучасна історіографія. Тенденції сучасного історіописання, зараз як ніколи різноманітні та неоднозначні. Всі вони є предметами вивчення курсу «Сучасна історіографія зарубіжних країн» студентами спеціальності «Історія та археологія» ОС «Магістр» МДУ.

Швидко збільшується корпус мікроісторичних досліджень в той час, коли спостерігаються все більш інтенсивні інтелектуальні зусилля щодо історичного пізнання глобальних процесів. В новому історіографічному дискурсі переглядається зміст такого поняття як «всесвітня історія», «загальна історія», «зарубіжна історія».

«Культурний зворот» який вплинув не тільки на сучасну історіографію а й на всі суспільні науки, зумовив оновлення методології компаративної історії, що орієнтується на

подолання євроцентризму, виявлення контрастів та відмінностей, фіксацію локальних контекстів та культурних традицій. Відбувається перерозподіл внутрідисциплінарної ієрархії, розширюються міждисциплінарні зв'язки історичної науки.

Сучасний систематичний аналіз різних дослідницьких практик, що керуються міждисциплінарним підходом та безліч теоретико-методологічних дискусій щодо ефективності та

меж їх застосування в історичному пізнанні, засвідчують зміну епістемологічних орієнтирів та їх змістовного наповнення.

Наприкінці ХХ століття історична наука здійснила чергову трансформацію в рамках соціокультурного підходу, коли до низки основних дослідницьких завдань історичного пізнання потрапили культурні механізми соціальної взаємодії, системи цінностей, світосприйняття, комеморативні практики. Відбувається зміна парадигми від вивчення суспільства до вивчення історичних практик.

Природні процеси глобалізації які тісно пов'язані з комунікативними процесами та комунікацією ідей Заходу та Сходу. Триває процес формування нової історичної свідомості яка буде намагатися адекватно збагнути всі події, що відбуваються у світі та критично подолати євроцентриську перспективу. В результаті повинно відбутися становлення нової історичної культури, нового образу історичної науки.

Сучасні концепції соціоісторичної реальності створенні на протигагу концепціям постмодернізму орієнтовані на дослідження соціального життя в комплексі локальних та інтегральних проявів. Тому на початку ХХІ століття в західній історіографії відбувається перехід від дослідження соціальних структур до дослідження повсякденних соціальних практик, актів історичних акторів. Отже саме практики, а не структури є відправним пунктом історичного аналізу.

Дослідники «прагматичного звороту», своєрідної відповіді на «постмодерністський виклик» в сучасній історіографії, орієнтовані на синтез соціальної і культурної історії, макро- і мікроаналізу, тлумачення і розуміння.

Отже, вивчення різних історіографічних підходів сучасних зарубіжних теоретиків історії в умовах глобалізації та інтернаціоналізації освітянського простору сприяє піднесенню статусу вітчизняної історичної культури та соціальної відповідальності історика.

Список використаної літератури

1. Зашкільняк Л. Сучасна світова історіографія: Посібник для студентів історичних спеціальностей університетів / Л. Зашкільняк. – Львів: ПАІС, 2007. – 312 с.
2. Зашкільняк Л. Методологія історії. Від давнини до сучасності / Л. Зашкільняк. – Л.: Львівський національний університет, 1999. – 227 с.
3. Историческая наука сегодня. Теории, методы, перспективы / Под ред. Л. П. Репиной. Изд. 2-е. – М.: Издательство ЛКИ, 2012. – 608 с.

V. Volonits

MODERN FOREIGN HISTORIOGRAPHY RESEARCH TRENDS IN THE TRAINING OF HISTORY SPECIALISTS

Author reviewed main modern foreign historiography research trends in the training of history specialists. Pinpointed core tendencies in modern foreign historiography, which studied during the term of the course “Modern historiography of foreign countries”: microhistory, macro history, “postmodern challenge” in history, “pragmatic backlash”.

Keywords: modern foreign historiography, microhistory, «postmodern challenge», «pragmatic backlash»

УДК 378.1(477)(043)

Гільченко О.Л.

МОДЕРНІЗАЦІЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС

У тезах розглядається освітня складова Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Визначаються основні кроки модернізації вищої освіти України та реформування системи ВНЗ у відповідності до стандартів Європейського Союзу. Автор досліджує адоптацію